Iordanus <de Quedlinburgo>: Sermones Dan de sanctis

[Straßburg: Heinrich Knoblochtzer], [nicht nach 1479] Seite 458

siue consensu mentis. ¶ Tercia ē vginitas carnis et simul mentis absq3 tamē ꝓposito ꝑpetuo sed nō ꝓpter deū ¶ Quarta ē cū ꝓposito ꝑpetuo s3 nō ꝓpter deū ¶ Quita est virginitas carnis et mētis cū ꝓposito et voto ꝯtinendi ꝑpetuo ꝓpt deum. hanc vocat greg. virginitatē ꝑfectā ut de his lucidius habes supra in sermōe Egredimi filie syon de vndecim milibus virginū.

cclxviij ¶ Sermo quartus.

Egredimini filie syon et videte regē salomonē in dyademate qua coronauit eū mater sua. Cant. iij. Verba hec dupliciter exponi pnt. vno mō de egressu intellectuali intelligentiarū vel intelligibiliū spirituum a deo. alio mō de egressu spūali fidelis aīe a mūdo. primo mō exponēdo dicamus ꝙ filie syon sunt ītellectuales spūs. Syon interꝑtatur specula et significat altitudinē diuine sapiē cuiꝰ filie sunt ītellectuales creature simul cū verbo et in verbo ꝓducte vt verbū qd principaliter respicit in prēm sit filius. Creature aūt quas verbū ex ꝯsequēti et sc̄dario respicit dicant̄ filie ad similitudinē generatōis naturalis que principaliter intēdit marē sc̄dario aūt feminā que scd̄m phm̄ ē mas occasionatꝰ vel singulare rōne aīe hūane dicūt̄ filie qz xp̄o desponsate. Rex salomō est ip̄m verbū qd est filius pr̄is. Salomō pacificus q̄ alio noīe dictꝰ ē ꝑditū .i. saluatū ꝗ ꝯueniūt verbo tā ī saluti eterno ꝙ̄ in tpali. Dyadema ē glia diuinitatis quā nulli ꝯicat nec ꝯmūicare pōt nisi sit deus. mater sua ē diuīa fecūditas qua pat eodē verbo dixit filiū .i. oīem creaturā. Et scd̄m hūc intellectū ī autoritate ꝓposita q̄tuor implicant̄ ꝯsideradā. Primū ē intelligibiliū spirituū a deo ītellectualis emanatio. scd̄m ip̄az supnaturalis ꝯgnitō. terciū ip̄az a verbo defectiua distinctio. quartū originis ip̄az ꝓductiua ratio. primū notat̄ cum dicit̄. Egredimi filie syon. scd̄m cū dr̄. videte regē salomonē. terciū cū addit̄. In dyademate. quartū cū dicit̄. mater sua. ¶ Circa primū ꝯsiderandū ē quale esse in tali egressu acceprint. vbi sciendū ꝙ duplex est egressus creaturaꝝ a deo. vnꝰ quo creature egresse sunt a pr̄e in verbo. alius quo egresse sunt ꝑ creatōz in ꝓpriā naturā. Cuilibet aūt egressui rn̄det aliqd eē De egressu creaturaꝝ ad esse in verbo dictū ē in sermone. Qm̄ estis filij dī ioz. l. Et ex dictis ibi possumus elicere quīq3 ꝯclusiones. ¶ Prima est ꝙ tale esse nō dicit rem aliā ab ip̄o verbo qz quicq̄d est ī deo est deus cū nullū accidens cadat in deū vn̄ oīa in deo sūt vita vt ibi habes. ¶ Scd̄a est ꝙ tale esse addit aliqd supra deū puta respectū ad creaturā qui ē respectus rōnis. Et hunc respectū importat verbū sc̄dario et ex ꝯsequenti. Quō aūt in ītellectu diuio sit vnū verbū et pluralitas rationū habes ibi ¶ Tercia ꝙ tales rōnes ī deo q̄ dicūt̄ ydee nō sunt verbū s3 differūt q̄druplicitr vt ibi. Itē verbū vt est exp̄ssiuū creaturaꝝ nō ē imago creaturaꝝ sic ē imago dei s3 potius exēplar creaturaꝝ qz imago dicit̄ qd fit ad similitudinē vel imitatōz alteriꝰ sed verbū diuinum nō est ad imitationē creaturaꝝ sed potius ecōuerso. verbū aūt ē imago pr̄is. vn̄ aplus col. j. dicit de verbo. Qd ē imago inuisibilis dei. ¶ Quarta ꝙ lic3 tale eē in verbo sit similitudo rei et nō res ip̄a ꝑ essentiā verius tn̄ ē res in verbo quā in natura ꝓpa ꝙ dicit ibi. ¶ Quita ꝯclusio ē que colligit̄ ex p̄dictis ꝙ tale esse creature ī verbo est deus et nō deus creatura et nō creatura deꝰ et creatura nec deus nec creatura. Est quidē deus quātū ad essentiā quā ibi hab3 que ē idem qd verbū sed nō ē deus quātū ad id ad qd ē respectus. Est etiā creatura quātū ad id ad qd terminat̄ respectus s3 nō ē creatura quātū ad subsistentiā in verbo. Est nihilominꝰ deus et creatura diuersa ꝯside ratione vt dictū est. sed nec deꝰ nec creatura sc3 tantū sed ē vt sic nō est vt nō ꝛc̄. Declara. ¶ C ¶ De sc̄do egressu videndū quale eē acceperint ī sua natura ꝓpa Et dicūt quidā ꝙ quelibet intelligētia sit subsistentia oīnō simplex nō susceptiua alicuiꝰ accidētalis vel alicuiꝰ qd sit extraneū sue substantie. ꝓpter qd vt dicūt sua opatio ē sua essentia. et ecōuerso. Rō qz nō ptē et ptē iō ē sic oīno simplex Et dicūt etiā ꝙ quelib3 ītelligētia h3 subsistere sup supseip̄a3 i. h3 eē ex seip̄a. S3 hic ē sensus erroneꝰ qz subsistere supra se vel ex se ē solꝰ dei et eius qd est ī fine simplicitatis scd̄m aug. Et illd habet ex se esse qd nō dependet ab alia cā. vnde iste erroꝛ ē ꝑisius damnatꝰ Et ꝙ dicunt nō hn̄t ptē gº ꝛc̄. Dicendū ꝙ hoc solu3 tenet in corpalibꝰ et inq̄tum ī spūalibꝰ āt ē reperire ꝯpositōz et accn̄talitatē p̄ter hoc ꝙ habeāt ptem et ptē puta ex possibilitate essendi vel ex dependētia ad cām p̄ma3 Que scd̄m aug. et ꝓclu. sunt cā ꝯpositōis et accn̄talitatis ī oīmi substātia creata. Tenēdum est ergo scd̄m veritatem catholica3 ꝙ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0457

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt